ای له لمانځه غافله مسلمانه وروره!
22:50:53 16-12-2008

ای له لمانځه غافله مسلمانه وروره !

په غور يې ترپايه ولوله که تردي هم غافله وی نوبياپې له سره مه ګوره !

لمونځ په دين کی ډير اهم عبادت دی چه په قرآنکريم او سنت نبوی (ص) کي په لمانځه ډير تأقيد شوی دی اود لمانځه په ترک کولو قرآن اوسنتو دسختي تباهئ اوبربادي خبر ورکړی دی .

خوافسوس دهغه چا په حال چه ددنيا حب اودهغه ځل اوبل دومره تر تأثير لاندي راوستي وي چه خپل ستر پالونکی رب (ج) يی هم هير وي اوله هغه (ج) نه ويريږي.

هغه رب (ج) چه دمور په ګيډه يی روزلي حال داچه خپله مور دي هم له حاله ناخبره ؤ .

که په کومه باراني شپه کی دباندي وتلی وي ګوري به چه ټول خلک په خوب بيده دی آرامه آرامي ده خو ګوري به چه دآسمان له طرفه سخته باوره اويا باران وريږي دغه وخت ستا رب (ج) بيدار دی اوپه ډير بيړه سره دخپلو بندګانو دنفقي اکمالات کوي .

ته نه پوهيږي چه دا لمر داورځ اوشپه د څه لپاره او دچا لپاره منظم روان دي .

همداسی لوی څښتن(ج) د عبادت وړ دی هغه (ج) ته بايد دعجز سر ټيټ شي .

همدا ژوند دی همدا شيبي دي چه تيريږي ناګهانه به دمرګ خبر راشي خو مونږ به څه نه وي کړي

بيا نه دغه دنيا شته اونه بيا دلته ژوند شته دغه نړي به له يوه سره ړنګه شي .

لاندی الهی (ج) فرمانونه اودهغه دنازولي رسول (ص) ويناوي ولوله :

دلمانځه فرضيت :

په قرآنکريم کښې ډير آيتونه دلمانځه په باره کی نازل شوي چه په هغه آيتونو کی الله (ج) مسلمانانوته ددی سترعبادت حکم فرمائی. الله (ج) فرمايئ :

«فَأَقِيمُواْ الصَّلاَةَ إِنَّ الصَّلاَةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا (النساء ۱۰۳)».

((قائموي تاسي (سم اداکوی سره له ټولو حقوقو) لمونځ ! بيشکه چه لمونځ دی پرمؤمنانو فرض کړي شوی په معلومو اوقاتوکښی)).

«مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلاَةَ وَلاَ تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (الروم ۳۱)».

((رجوع کوونکي دی دغه (الله) ته او ويريږي (له غذابه) دالله او قائموی (سم اداکوي سره له ټولو حقوقو) لمونځ اومه کيږي له مشرکانو)).

«وَأَنْ أَقِيمُواْ الصَّلاَةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِيَ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (الانعام ٧٢)».

((حکم شوی دي مونږ ته دالله له طرفه) په دي چه قائموی (سم اداکوي سره له ټولو حقوقو) تاسي لمونځ اوویریږي تاسي له دغه (الله) نه اودغه (الله) همغه ذات دي چه ده ته به ورټول کړشی تاسي (په قیامت کی)).

وعن ابن عمر رضي الله عنهما : أَنَّ رَسُول الله صلي الله عليه وسلم ، قَالَ : ((أُمِرْتُ أنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لاَ إِلهَ إِلاَّ الله ، وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُول الله ، وَيُقيمُوا الصَّلاَةَ ، وَيُؤتُوا الزَّكَاةَ ، فَإذَا فَ عَلُوا ذلِكَ عَصَمُوا مِنّي دِمَاءهُمْ وَأمْوَالَهُمْ إلاَّ بحَقِّ الإسْلاَمِ ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى الله تَعَالَى)) مُتَّفَقٌ عَلَيهِ .

((له ابن عمر (رض) نه روایت دی چه رَسُول الله صلي الله عليه وسلم فرمایلی :ماته حکم شوی چه ترهغه له خلکوسره جنګ کوم ترڅوچه هغوي ګو اهي ونه کړی چه بغیرله الله بل معبود نشته اومحمدصلی الله علیه وسلم دالله رسول دی ،اولمونځ قائم نکړی او زکات ورنکړی ،چه کله هغوی داسی اعمال شروع کړي نودهغوی وینه ،دهغوی مال محفوظ اومامون شول - بغیر دحق داسلام نه (دزړونودخبرو) حساب به دالله په ذمه وي)) .

«مُرُوا أَوْلاَدَكُم بالصَّلاَةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ، وَفَرّقُوا بَ يْنَهُمْ في المَضَاجعِ » بخاري وسنن ابی داود

((کله موچه اولادونه اوه کلنی ته ورسیدل هغوی ته په لمانځه کولو امر وکړی اوکله چه لس ک لنی ته ورسیږی لمونځ ونه کړي هغوی ووهي اوپه همدی سن کی د دوی بستری ورجلاکړي)).

دلمانځه وختونه :

دلمانځه وختونه په څنوقرآني آیتوکی راغلي دی .

«أَقِمِ الصَّلاَةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا (الاسراء ٧٨)».

((قائموی (سم اداکوی سره له ټولو حقوقو) لمونځ ورسته له زواله دلمرترتیاري دشپی پوری (یعنی دظهر،عصر،مغرب اوعشاء لمونځونه ادا کړه !) اوله قرائت دفجر (یعنی دسهارلمونځ ادا کړه) بیشکه چه قرآن لوستل (لمونځ کول) دفجرحاضرشوی دی (یعنی ورحاضریږی ملائک دشپی اود ورځی)).

«وَأَقِمِ الصَّلاَةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّـيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ (هود ١١۴)».

((او قائم کړه (سم ودروه سره له ټولو حقوقو) لمونځ په دواړو طرفونو دورځی ا وپه ساعاتو له شپي (چه نژدي وي ورځی ته) یقیناً چه نیکي (یعنی پنځه وخته لمونځ) لری کوی بدي (کوچنی ګناهونه) ،دغه (حکم اووعده) پند دی لپاره دپندقبلوونکو)).

« نَزَلَ جِبْرِيلُ فَأَمَّنِي فَصَلَّيْتُ مَعَهُ ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ ثُمَّ صَ لَّيْتُ مَعَهُ ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ يَحْسُبُ بأَصَابعِهِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ» بخاري

)((جبرل نازل شو اوما دهغه په امامت له هغه سره لمونځ وکړ،بيامي ورسره لمونځ وکړ، بيامي ورسره لمونځ وکړ، بيامي ورسره لمونځ وکړ، بيامي ورسره لمونځ وکړ،په ګوتوسره يې پنځه لمون ځونه حساب کړل))

کله چه رسول الله صَلي الله عَليهِ وَ آلهِ وَ سَلّم معاذبن جبل (رض) يمن ته ليږلو هغه ته يې داسې وفرمايل:

«ادْعُهم إلَى: شهادةِ أنْ لا إله إلاّ اللّهُ وأني رسولُ اللّهِ، فإن هُمْ أطاعوا لذلك فأَعْلِمْهُم أنّ اللّهَ افترَضَ عليهم خَمسَ صَلواتٍ في كلّ يومٍ وليلة، فإن هم أطاعوا لذلك، فأَعْلِمْهُم أنّ اللّهَ افترضَ عليهم صدقةً في أموالِهمْ، تُؤخَذُ من أغنيائهم وتُرَدُّ على فُقَرائهم» بخاري:

((هغوی دعوت کړه په شهادت د شهادةِ أنْ لا إله إلاّ اللّهُ وأني رسولُ اللّهِ پس که هغوی دادعوت قبول کړ،نوبيايي پوه کړه چه الله تعالی فرض کړي پرتاسي په هره شپه اوورځ کې پنځه وخته لمونځونه بيايي چه لدي حکم څخه پيروي وکړه نوخبريې کړه چه الله تعالی پرتاسي صدقه (زکات) فرض کړي ،چه دمالدارو دهغوی نه به اخستل کيږی پر فقرآء اوتنګلاسودهغوی ته به ورګرځول کيږي)) .

مګرشيعه چه دپنځو وختو لمونځونه په دريووختو کې کوي صريح مخالف له قرآن اواحاديث رسول اللّه (ص) سره کوي .

پدی اړه محمد عبدالطيف انصاری (مدينه منوره) په خپل کتاب(يا غافلاً عن الصلاة) کې داسې ليکی:

دحضرت علی(رض) د خپل خلافت په دوران کښي داسلامی خلافت ټولو واليانو ته داسی مکتوب وليږه.

په هغه مکتوب کی دپنځه وخته لمانځه واضح حکم شوی دی .

دغه حکم له کتاب نهج البلاغه چه معتبرترين کتاب پس له قرآن کريم په نزد دشيعه ګانو دی نقل کوم:

«أَمَّا بَعْدُ فَصَلُّوا بالنَّاس اَلظُّهْرَ حَتَّى تَفِيَ ءَ اَلشَّمْسُ مِنْ مَرْبِضِ اَلْعَنْزِ وَ صَلُّوا بهمُ اَلْعَصْرَ وَ اَلشَّمْسُ بَيْضَاءُ حَيَّةٌ فِي عُضْوٍ مِنَ اَلنَّهَار حِينَ يُسَارُ فِيهَا فَرْسَخَانِ وَ صَلُّوا بهمُ اَلْمَغْربَ حِينَ يُفْطِرُ اَلصَّائِمُ وَ يَدْ فَعُ اَلْحَاجُّ إلَى مِنًى وَ صَلُّوا بهمُ اَلْعِشَاءَ حِينَ يَتَوَارَى اَلشَّفَقُ إلَى ثُلُثِ اَللَّيْلِ وَ صَلُّوا بهمُ اَلْغَدَاةَ وَ اَلرَّجُلُ يَعْرفُ وَجْهَ صَاحِبهِ » ليک 52 نهج البلاغه

امابعد! دظهرلمونځ له خلکوسره ترهغه اداکړی چه دلمرسيوری په اندازه دځای دوزی دچملاستی شی،اودعصرلمونځ له هغوی سره هغه وخت اداکړی چه لمرسپين وی اودومره پاتی وی چه دوه فرسنګه لاره طی شی،اودمغرب لمونځ هغه وخت اداکړی چه روژه دار روژه ماتوی اوحاجی مناته روانيږی ،اودعشاء لمونځ له هغوی سره اداکړه د شفق له ورکيدوڅخه تردريمی حصی دشپی پوری يی ادا کوی ،اودسهار لمونځ هغه وخت له هغوی سره اداکوه چه هرڅوک يواوبل وپيژنی .

دپنځه وخته لمونځون داوقاتو په اړه داؤ دحضرت علی(رض) فرمان .

خو بياهم هغه کسان چه دحضرت علی رض) دمحبت دعواوی کوي ولی پنځه وخته لمونځونه په دريووختوکی ادا کوي؟ ،دغه عمل له قرآن ،سنتواودحضرت علی (رض) له حکم سره بنکاره مخالفت دی اوددوی بی ځايه دلايل دهيڅ اعتبار وړ نه دی .

خدای (ج)دې په دوی ورحميږي اوخدای(ج) دې دوی ته هدايت وکړي .

دلمانځه فضيلت :

وَأَقِمِ الصَّلاَةَ إِنَّ الصَّلاَةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاء وَالْمُنكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ (العنكبوت ۴۵).

((اوقائموه لمونځ يقيناً لمونځ منع کوی (لمونځ کوونکی) له فحشآء اوناوړه چارو څخه ، اوخامخا يادول دالله ډير لوی دی او الله په هغه څه پوهيږی چه تاسی يي کوی)).

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۹ أُوْلَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۱۰ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (المؤمنين ۱۱-۹) .

اوهغه (کسان هم کامياب شول) چه دوی هميشه پرلمونځونو خپلو ساتنه کوی (چه تل يی سم اداکوی سره له ټولو حقوقو) هم دغه (مؤمنان) هم دوی دی وارثان هغه (وارثان) چه ميراث به اخلی فردوس دوی پدغه جنت الفردوس تل پاتی کيدونکی دی.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُواْ الصَّلاَةَ وَآتَوُاْ الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّ هِمْ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ (البقره ۲۷۷).

يقيناْ هغه کسان چه ايمان يی راوړی دی او کوي دوی ښه عملونه او قايموی لمونځ (په ښه شان) او ورکوی دوی زکات شته دوی لره اجر په نزد د رب د دوی او نشته هيڅ ډول ويره پر دوی باندی او نه به دوی (هيڅکله) غمجن کيږی

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلاَتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۳۴ أُوْلَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ (المعارج ۳۵)

هغه کسان چه دوی دخپل لمانځه ساتنه کوی دغه کسان به په عزت سره دجنت په باغونو کی اوسيږی .

عَنْ ابی قتاده بن رِبْعی (رض) قَال قَال رسول الله صلی الله عليه وسلم قَالَ اللّهُ تعالی

اِنّی افْتَرَضْتُ عَلی اُ مُّتِکَ خَمْسَ صَلَواَتٍ وَعَهدْتُّ عِنْدِی عَهْدًا اَنَّه مَنْ خَافَظَ عَلَيْهنَّ لِوَقْتِهنَّ اَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ فِ ی عَهْدِی وَمَنْ لَّم يُحَافِظْ فَلاَ عَهْدَ لَه عِنْدِی (ابوداود،ابن ماجه،بيهقی).

((چه ماستا په امت پنځه وخته لمونځونه فرض کړی د ی اوددی می خپل ځان سره وعده کړی ده چه څوک داپنځه لمونځونه په خپل وخت کښی ادا کولو پابندی وکړی هغه به پخپله ذمه واری جنت ته داخلومه اوڅوک چه ددی لمونځونواهتمام نه کوی نوپه ماباندی دهغوی هيڅ ذمه داری نشته)).

وعن أَبي زهير عُمارة بن رُؤَيْبَةَ قَالَ : سَمِعْتُ رسولَ الله ((لَنْ يَلِجَ النَّارَ أحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوع الشَّمْس وَقَبْلَ غُرُوبهَا)) يعني : الفَجْرَ والعَصْرَ . رواه مسلم . ((له ابی زهير عماره بن رويبة (رض) نه روايت چه ما درسول (ص) څخه واوريدل چه هغه سړی به هر ګيز دوزخ ته داخل نشی چاچه دنمرختلو اوپريوتلو نه مخکی لمونځونه يعنی دسحر اومازيګر وکړي)) .

له ابن مسعود(رض) نه روايت چه ما رسول الله (ص) نه پوښتنه وکړه چه کوم اعمال بهتر دی - نبی صلی وفرمایل :

((الصَّلاَةُ عَلَى وَقْتِهَا)) قلتُ : ثمَّ أيٌّ ؟ قَالَ : ((برُّ الوَالِدَيْن)) قلتُ : ثُمَّ أيٌّ ؟ قَالَ : ((الجهَادُ في سَبيلِ اللّهِ)) متفقٌ عَلَيهِ

((په خپل وخت لمونځ کول ،ماوويل ددی نه ورسته ؟ نبی صلی الله علیه وسلم وفرمایل دموراوپلار سره ښه سلوک !ماپوښتنه وکړه ددی نه ورسته کوم؟ ه غوی صلی الله علیه وسلم وفرمایل دالله (ج) په لار کی جهاد)) (بخاری اومسلم)

دلمانځه اهمیت اودلمانځه په غفلت کولوسخت غذابونه : مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ٤٢ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ (المدثر٤٣).

((تاسی څه شی دوزخ ته بوتلی ، هغوی به ووایی مونږ له لمونځ کونکو څخه نه ؤ)).

فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا (مريم ٥٩).

((بيا له هغوی ورسته هغه ناکاره خلکو دهغوی ځای ونیو چه لمونځ يي ضايع کړ او دخپل نفس دغوښتنو پیروی يي وکړه نږي ده چه دګمراهی له عاقت سره مخ شي)).

رسول الله (ص) دژوند په آخری شیبو کی پدی خبرو تتګار کولو:

«الصَّلاَةَ الصَّلاَةَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ» ابي داود,ابن ماجه, ومسند أحمد

((دلمانځه اداکول،دلمانځه په اداکولو اوله مزدورانوسره دښی رویی کولو خیال ساتی)).

«مَنْ حافَظَ عَلَيْهَا، كَانَتْ لَهُ نُوراً وبُرْهَاناً وَنَجَاةً يَوْمَ القيامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا، لَمْ يَكُـنْ لَهُ بُرْهَانٌ وَلا نُورٌ وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ القِيَامَةِ مَعَ قارُونَ، وَهامَانَ، وَفِرْعَوْنَ، وَأُبَيِّ بْنِ خَلَفٍ» مسند امام أحمد وابن حبان

((څوک چه په لمانځه (سره له حقوق) دایمی پابندوی هغه لمونځ به دقیامت په ورځ دده لپاره دلیل ،وسیله اورڼایی وګرځی، اوڅوک چه دلمانځه پابندی ونه کړی دده لپاره به په قیامت کی نه دلیل وی ،نه وسیله،نه نجات اونه به نور وی ،اودقیامت پ ه ورځ به له قارون،فرعون،هامان اوابی بن خلف سره یو ځای حشر کیږی)).

«بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلاَةِ». صحيح مسلم

((فرق په مابین د مؤمن اوکافر او مشرك کی دلمانځه ترك کول دی)).

دابی هریره(رض) نه روایت چه رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

((إنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ العَبْدُ يَوْمَ القِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلاَتُهُ ، فَإِنْ صَلَحَتْ ، فَقَدْ أَفْلَحَ وأَنْجَحَ وَإِنْ فَسَدَتْ ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُ ج انْظُرُوا هَلْ لِعَبدي من تطوّع ، فَيُكَمَّلُ مِنْهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الفَرِيضَةِ ؟ ثُمَّ تَكُونُ سَائِرُ أَعْمَالِهِ عَلَى هَذَا)) (رواه التِّرمِذِيُّ).

((دقيامت په ورځ به دبنده په اعمالو کی (دټولو نه مخکی) دهغه دلمانځه حساب وی کچری دهغی دلمانځه حساب صحیح اووتلو نوکامیاب شو اونجات یی وموند اوکچری خراب راووت نونامراداوتاواني شو که د فرضوځخه کم راووتل نوالله تعالی به وفرمايې وګوری که دده په عمل نامه نفل وی نودهغه په ذریعه داکمي پوره کړي ددی ورسته دپاتی اعمالو حساب کتاب هم پدی اندازی باندی کیږی)) ترمذی

له لمانځه نه غافله مسلمان ورور سره څو خبری :

پوښتنه مي وګړه ځنګه لمونځ نه کوي

ويې ويل : مشغول ومه

ومي ويل : څه مشغوليت ؤ ترلمانځه هم مهم په داسي حال کی چه دقيامت په ورځ به لومړی حساب دلمانځه وي .

ويې ويل : پوهيږی چه ددنيا مشغوليت ذيات دی نوځه بايد وشي .

ومی ويل :آيا نه پوهيږی چه داسلام اوکفر ترمنځ سرحد لمونځ دی

حديث شريف : بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلاَة

وويل : مسلمانی يواځی په لمانځه کښي نده ،مهمه داده چه دانسان زړه پاک وي ،زه مسلمان ته ضرر نه رسوم ،له خلکوسره ښه سلوک لرم اودټولوسره خوش اخلاقي کوم.

ومي ويل : دغه شيطانی حيله ده چه ځنی مسلمانانوته دهغه په وسيله فريب ورکوي ترڅودګناه مرتکب شي ،چه دی فکرکوي مابه ښه کارکړی وي زه خوښه سړی يم حال داچه ترلمانځه نولويه ګناه شته ؟ داسترعبادت ګوره

دادشيطان وسوسي دي چه زمونږ ناوړه اعمال راته ښه ښکاره کوي

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ (الانفال ۴۸)

وويل :ډيرخلک شته چه لمونځ کوی خوبيا هم ګناه کوي

ومي ويل :نوڅوک چه لمونځ کوي هغه به نو ګناه نه کوی معصوم به وي ؟ معصوم له ګناه خو يواځی پيغمبران دي،خوته لمونځ کوه اوورسته ناوړه اعمال پريږده اوښه کارونه شروع کړه ،همدغه ته به يوه نمونه وی په ټولنه کی اودستا ښه اعمال به په ډيرو خلکو تأثير وغرځوی.

ويې ويل : زه خو کلمه د لااله الاالله وایم اوالحمدالله مسلمان یمه اورسول الله (ص) فرمایلي چه لااله الاالله دجنت کلی ده اوڅوک چه لا اله الاالله ووائی د دوزخ اور په هغه کس حرام دی اوبل داچه الله (ج) غفوراورحیم دی.

ومی ویل :داچه لااله الاالله دجنت کلی ده هیڅ شک پکی نشته ولی پوهیری چه علماؤ په شرح ددی حدیث شریف څه ویلي؟.

لااله الاالله دجنت کلی ده ولی هره کلی دندانی لری چه دهغه په وسیله دروازه خلاصیری اودجنت دکلی دندانی صالح اعمال دی او لااله الاالله بدون له عمل په اسلامی تعلیماتو په شان دبی دندانو کلی ده .

قوله تعالی :وَبَشِّرِ الَّذِين آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ (البقره ٢٥).

قوله تعالی : وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أُولَـئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (البقره ٨٢).

نوثابته شوه چه ایمان اونیک عمل لازم اوملزوم دی .

یوبل ورور ؤ چه سخت زحمتکښه ؤ خولمونځ یی بالکل نه کولو .

ورته ومی وویل ورورہ ته ولی لمونځ نه کوي ؟

راته ويې ویل : له وسه می نه کیږي اوترڅولو ګران شی ماته لمونځ کول دی

په لمانځه کی خو سستی کولو کی هم سخت وعید دی وار خو د بالکل پریښودوشو.

قوله تعالی : إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُو اْ إِلَى الصَّلاَةِ قَامُواْ كُسَالَى يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلاَ يَذْكُرُونَ اللّهَ إِلاَّ قَلِيلاً (النساء ١۴٢).

بیا می ورته دلمانځه اهمیت او دلمانځه دپریښودو سخت غذابونه بیان کړل ، ددی نه ورسته هغه کس سخت خفه شو دغه وخت درمضان روژی ته څو ورځی پاتی وی ، ورسته یی راته وویل زه هر کال یواځی په روژه کی لمونځ کوم کله چه روژه ختمه شی زما لمونځ هم ختم شی ، خو نن ورځ زه له خپل رب (ج) او تا سره وعده کومه چه دروژی له پیل څخه ورسته به بیا دمرګ ترورځی لمونځ قضا نه کړم .

همغه ؤ چه ورسته بیا دڅولو څخه مخکی همدا کس لمونځ ته پاڅیدلو.

ګرانه ! آیا لمونځ مالیات غواړي ؟ چه دپیسو په ورکړه دي زړه ونه شی .

آیا لمونځ دومره ډیر وخت نیسي چه تا دژوند له چارو محروم کړي ؟

آیا لمونځ دومره درونډ عمل دی چه تا سخت ستړی کړې ؟

آیا ته نه پوهیری چه دحشر په میدان کښی به محمدی ص امت څنګه پیژندل کیږي؟

دمحمد رسول الله د امتیانو به داواسه اندامونه څلیږي ، نو څوک چه لمونځ ونه کړی دهغه به څه شی وځلیږي اوپه څه به وپیږندل شي او دکومي ډلي سره به وي .

آیا لمونځ کوم مباح عمل دی چه ثواب اوغذاب ونه لري ؟

بلکی لمونځ دمسلمان دنجات ذریعه ده او دلمونځ په غفلت سره دسختو غذابو نوخبرداری ورکړ شوی

لمونځ یوه الهی منظمه برنامه ده چه په ټاکلو اصولو اوټاکلو وختونو تر سره کیږي ،هیڅ څوک هم ددی برنامی دتغیر توان نلري

گرانه ! لمونځ دورځی پنځه وخته یوائی څو دقیقی وخت نیسي چه بنده دخپل ستر څښتن (ج) حضور ته دریږی او دهغه (ج) مناجات کوی .

نو گرانه او گراني راځي ! نور ددی پر ځای چه شیطان ته تسلیم وو او هغه پر مونږ باندی دخپل زړه لوبي وکړی راځی ! خپل رب ته تسلیم شو اونور دهغه پوره اطاعت وکړو . گرانه پام کوه ! کله داسی فکر اوسوچ ونه کړی چه زه خو نو ډیر گنهگاریم نور نو له شرمه دتوبی اودوعا لاسونه خپل رب(ج) نشم پورته کولی . یوه شه داسی فکر هیڅ کله هم مه کوه د الله تعالی د رحمت دربار هر کله دخپل بنده پر مخ پرانیستي دی

اوس ته خپله دهغه (ج) د مهربانی خبر ولوله : قوله تعالی : قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ لاَ تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (الزمر ۵۳).

(ای پیغمبره) هغو بنده گانو ته می ووایه کومو کسانو چه پر خپلو ځانونو تیری کړی دی چه دالله له رحمت څخه مه ناهیلی کیږی یقینًا الله ټولی گناوی ښنی هغه خو ښونکی اومهربان دی .

اود توبی په اړه د رسول الله (ص) وینا هم ولوله :

وعن أبي حمزةَ أنس بن مالكٍ الأنصاريّ - خادِمِ رسولِ الله صلى الله عليه وسلم قَالَ : قَالَ رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم : للهُ أفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرهِ وقد أضلَّهُ في أرضٍ فَلاةٍ (متفق عليه).

له ابي حمزه انس بن مالک انصاری (رض) خادم رسول الله (ص) نه روایت دی چه رسول الله (ص) فرمایلی : چه دیوه کس نه په یوه دښته یا صحرا کی خپل اوښ ورک شوی وی او هغه پیدا شی نو دغه کس به څومره خوشحالیږی - بس الله تعالی ددی نه هم ذیات دخپل بنده په توبه ویستلو خوشحالیږی .

گرانه نور نو ستا خوښه ده چه څرگه خپل تصمیم ونیسي

خدای (ج) دي په اخلاص سره د رجوع او توبی کولو توان ما اوتاته راکړي .

یادونه : څرنگه چه لمونځ په دین کی داسی اهمیت لری لکه د انسان په بدن کی سر نو دخوورځو لپاره به ان شآءالله د لمانځه په اړه پوره معلومات خپاره شی